

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Gustav Pedersen): Der har, som det fremgaar af Betænkningen, været afholdt en Række Møder i Udvalget; der har været Samraad med Ministeren, og man har forsøgt at naa til Enighed om Lovforslagets Gennemførelse. Det har imidlertid ikke været muligt at opnaa en saadan Enighed, og der foreligger derfor en Fler-tals- og en Mindretals-Indstilling.

Jeg kunde have Grund til at beklage, at det i en Tid, hvor man fra alle Sider i Virkeligheden er enig om at kræve Udgifter af Staten, snart paa den ene og snart paa den anden Konto, ikke kan enes om at tilvejebringe de Midler, der er nødvendige, for at en sund Balance paa Statsbudgettet kan opretholdes. Venstre skriver i Betænkningen:

„Da Regeringen imidlertid nu gennem en Aarrække har forhindret en planmæssig Begrænsning af de offentlige Udgifter,“

Jeg synes, det ærede Medlem Hr. Himmelstrup kommer noget let over sin Argumentation ved at fremføre en saadan Paastand. For det første er det jo saaledes, at alle de Udgifter, der er paalagt i Henhold til Udgiftslove, er gennemført med enten Venstres eller Det konservative Folkepartis Stemmer. Og dernæst: for de Udgiftsposters Vedkommende, hvor det drejer sig om Afholdelse af Udgifter, med Hensyn til hvilke der ikke er lovmæssig Forpligtelse, tror jeg nok, jeg tør sige, at Regeringspartierne fuldt ud kan maale sig i Sparsommelighed med de andre Partier. Venstres Repræsentanter i Udvalget har derfor ikke Skygge af Ret til at fremsætte en saadan Paastand.

Det er rigtigt, at de Udgifter, Staten har for Øjeblikket, er betydeligt højere, end de var for nogle Aar siden, og er steget saadan, at selv om de ekstraordinære Udgifter, der var, da Loven blev gennemført, er bortfaldet, saa er Indtægtslove alligevel nødvendige. Men jeg understreger, at den Udvikling, der har foranlediget disse Udgifter, har hverken Regeringen eller Regeringspartierne noget Ansvar for; det er

Udgifter, som enhver Regering paa den ene eller den anden Maade vilde være kommet ud for. At vi for vort Vedkommende inden for Regeringspartierne søger at placere dem saaledes, at de virker mest muligt human, det er noget helt andet, men Udgifterne vilde i alle Tilfælde have været der enten for Stat eller Kommune, uanset hvilken Regering der havde været Tale om, og havde de hvilet stærkere paa Kommunerne, maatte Staten jo paa anden Maade være traadt til og have hjulpet Kommunerne.

Jeg vil derfor gentage, at jeg anser det for fuldkommen fariseisk, naar Venstres Repræsentanter i Udvalget paastaar, at Regeringen har undladt at holde Udgifterne inden for den rimelige Højde, som Tiden og Forholdene kræver. Det er klart, at med den Indstilling, Venstres Repræsentanter her har, har det været overordentlig svært at komme i virkelig praktisk Forhandling med Venstre om Gennemførelse af Lovforslaget. Dette fremgaar da ogsaa af de Ændringsforslag, som Venstre har stillet, idet man til Afløsning af den saakaldte Benzin-Femøre foreslaar dels en Omsætningsskat paa Øl og dels paa stærke Drikke, udskænket paa Restaurationer. Den Beregning, som er foretaget med Hensyn til det Beløb, disse to Afløsningsskatte skulde indbringe, er i hvert Fald problematisk. Paa ethvert Felt, hvor der paalægges Skatter, vil der paa et eller andet Tidspunkt opstaa den Situation, at Skatten foranlediger en Nedgang i Omsætningen. Det er ikke altid let paa Forhaand at vide, hvornaar denne Situation indtræffer, men paa et eller andet Tidspunkt vil den selvsagt indtræffe, fordi der selv for de Varers Vedkommende, der er ret stærkt eftertragtede, vil være en Grænse for, hvor meget man agter at give uden at nedsætte sit Forbrug. Det vil derfor være problematisk, om den af Venstres Repræsentanter opstillede Beregning vil holde Stik, men en Ting er i hvert Fald givet: at der i alle Tilfælde bliver en overordentlig stor Forskel mellem det Beløb, som disse to Skatter giver, og det Beløb, der forsvinder ved Overflytning af Benzin-Femøren til Kommunerne. Denne Forskel mener saa Venstres Repræsentanter kan udlignes ved et forventet større Overskud paa Statsregn-